

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ

ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ — Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΗΤΑΝ «ΠΡΟΒΛΗΜΑ» ΑΠΟ ΚΑΙΡΟ

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ του κ. Σημίτη, ως υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ήταν ασυμβίβαστη σε μια Κυβέρνηση, η οποία, αργά ή γρήγορα, θα οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές...

«Όταν το 1985, ο κ. Σημίτης εκλήθη να εφαρμόσει μια αντιλαϊκή οικονομική πολιτική, δέχθηκε. Όταν το Νοέμβριο του 1987 εκλήθη να εφαρμόσει μια φιλολαϊκότερη οικονομική πολιτική, αρνήθηκε...».

Και οι δύο αυτές αιτιάσεις εναντίον του κ. Σημίτη προέρχονται όχι μόνο από πρώην συναδέλφους του στο Υπουργικό Συμβούλιο, αλλά και από κομματικά στελέχη όλων των διαμετρημάτων — δηλαδή και από μέλη του Εκτελεστικού και από μέλη της Κεντρικής Επιτροπής και από μέλη τοπικών και κλαδικών οργανώσεων του Κινήματος.

Οι αιτιάσεις αυτές, βεβαίως, δεν παραμένουν αόριστες και ασαφείς — όπως αρχικά φαίνονται. Οποιοσδήποτε έχει ένα «ρεπορτάζ» στα κυβερνητικά ή στα κομματικά κλίμακα, επισημαίνει λεπτομερώς τι ακριβώς καταμαρτυρείται στον κ. Σημίτη.

Η δική μας διακριτική έρευνα στα κλίμακα αυτά κατέληξε στις εξής επισημάνσεις:

1. Στις παραμονές των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών του 1986, ο κ. Σημίτης έσπευσε να αναγγείλει αύξηση στις τιμές των τιμολογίων του Δημοσίου (ΔΕΗ, ΟΤΕ, νερό, συγκοινωνίες κτλ.). Και η μεν αύξηση της τιμής των τιμολογίων δεν άρχισε αμέσως, αλλά ύστερα από τρίμηνο περίπου (1), η δε δυσφορία που προκλήθηκε, κυρίως στο Λεκανοπέδιο, μεταφέρθηκε από τους ετεροδημότες σε ολόκληρη σχεδόν τη χώρα.

Το γεγονός εκείνο προκάλεσε, τότε, τόση κομματική αναταραχή, ώστε, με υπόδειξη μέλους του Εκτελεστικού, φιλοκυβερνητική ημερησία, σχολιάζοντας την απόφαση, έγραψε ότι «μόνο ένας πράκτορας ή ένας βλάκας» θα μπορούσε να προβεί την ώρα αυτή σε παρόμοια εξαγγελία.

Το πράγμα ξεχάστηκε, αλλά έμεινε σημειωμένο στα κομματικά τεφτέρια.

ΕΤΟΙ «ΕΚΤΕΛΕΣΑΝ» ΤΟΝ ΣΗΜΙΤΗ

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΘΕΟΧΑΡΑΤΟΥ

συχία δεν δικαιολογούν.

Το έγγραφο εκείνο πυροδότησε μια συζήτηση και μια δημοσιότητα, που έπειθε χιλιάδες αγρότες ότι η Κυβέρνηση είναι... διπρόσωπη: Οτι, δηλαδή, ενώ ο Πρωθυπουργός αναγνώριζε την έκταση των ζημιών και υποσχόταν γενναίες αποζημιώσεις, ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας έλεγε ότι... δεν υπάρχουν καταστροφές και, άρα, δεν χρειάζονται αποζημιώσεις!

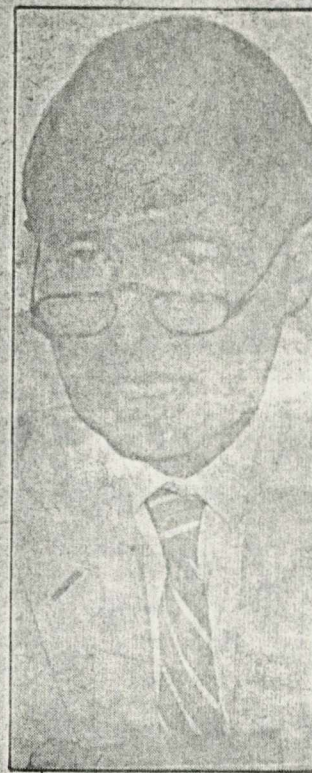
Και πάλι οι κομματικοί άνοιξαν τα τεφτέρια τους και σημείωσαν...

Πρώτο, ότι η πολιτική της αυστηρής λιτότητας δεν απέδωσε όλους τους αναμενόμενους στόχους και, άρα, μπορούν να υπάρξουν κάποιες περαιτέρω αποκλίσεις χωρίς κινδύνους για την οικονομική σταθερότητα. Και,

Δεύτερο, ότι το κλίμα ευφορίας που δημιουργήσε στο λαό η εξαγγελία της φιλολαϊκής φορολογικής πολιτικής, δεν πρέπει να καταστραφεί από μια αντιλαϊκή εισοδηματική πολιτική.

Ο κ. Σημίτης υπήρξε και πάλι ανένδοτος.

Κώστας Σημίτης:
«Δέχτηκε την
αντιλαϊκή και αρ-
νήθηκε τη φιλο-
λαϊκή πολιτική».

*Η κόντρα με
τα κομματικά
στελέχη
που άρχισε
όταν στις
παραμονές
των εκλογών
του 1986
ανήγγειλε
αυξήσεις στα
τιμολόγια...*

γνωστές επιστολές Σημίτη — Παπανδρέου, τόσο στο Κίνημα όσο και στην Κυβέρνηση γεννήθηκε ένα καιρό ερώτημα:

— Ποια επιστολή έστάλη πρώτη; Του κ. Σημίτη — όπως παρουσιάστηκε — ή του κ. Παπανδρέου;

Δηλαδή, ο κ. Σημίτης έστειλε στον Πρωθυπουργό την οξεία και επικριτική επιστολή του, στην οποία ο κ. Παπανδρέου απάντησε άχρωμα και διακριτικά — σάμπως να συννοηλούσε σιωπηρά τη βασιμότητα των

επικρίσεων του υπουργού του; Ή μήπως, ο κ. Παπανδρέου, αποδεχόμενος, εκ των υστέρων, την προφορική παραίτηση του υπουργού του, την έκανε αποδεκτή με τη γνωστή επιστολή του, στην οποία ο κ. Σημίτης απάντησε επικριτικά, διότι, ήδη, ήταν και επίσημα παραίτη- μένος;

Η δεύτερη αυτή εκδοχή φαίνεται λογικότερη από την πρώτη.

Και να μην δεν υπάρχουν στοιχεία που να την επαληθεύουν την εκδοχή αυτή, οι στενοί συνεργάτες,

όμως, του κ. Πρωθυπουργού, που γνωρίζουν το χαρακτήρα του, τείνουν να δεχτούν ότι νωρίς το πρωί ο κ. Παπανδρέου έκανε και γραπτά αποδεκτή την προφορική παραίτηση του κ. Σημίτη και ότι η απάντηση του κ. υπουργού έφθασε στο Μέγαρο Μαξίμου γύρω στις 10.30.

Όπως και να 'χει, φυσικά, το πράγμα, ένα είναι βέβαιο: Η απομάκρυνση του κ. Σημίτη δεν υπήρξε προσωπική επιλογή και απόφαση του κ. Παπανδρέου, αλλά αξίωση του Κινήματος.

2. Το Μάρτιο του 1987, όταν ο κ. Παπανδρέου βρισκόταν στο υψηλότερο σημείο της δημοτικότητας του, μετά τη σθεναρή στάση που κράτησε στην κρίση του Αιγαίου και είχε αναποκτήσει όσο κύρος του είχε ασπείρει η «πολιτική της λιτότητας» — ο κ. Σημίτης, χωρίς να υπάρχει κανένας ιδιαίτερος λόγος, βγήκε και εξήγγειλε τη χορήγηση «συμπληρωματικής ΑΤΑ»... 240 δραχμών μηνιαίως.

Πρόκληση

Η «εικόνα» που είχε ουλοτεχνήσει με την κρίση στο Αιγαίο, καταστράφηκε αμέσως και ο- λοσχερώς, διότι η «ΑΤΑ - εμπαιγμός» — όπως χαρακτηρίστηκε από κόμματα, συνδικάτα και εφημερίδες — έδινε την εντύπωση μιας Κυβέρνησης, η οποία, όχι μόνο δεν έχει αίσθηση του μέτρου, αλλά και προκαλεί βάνυσα τους εργαζόμενους.

Το γεγονός αυτό προκάλεσε ενδοκομματική θύελλα και από τις αρχές Απριλίου του 1987, το Εκτελεστικό άρχισε να θέτει — εμμέσως πλην σαφώς — θέμα Σημίτη.

3. Την ίδια περίπου εποχή — Απρίλιος του 1987 — μετά τις σοβαρές καταστροφές του ζωικού και φυτικού κεφαλαίου και της αγροτικής παραγωγής από την όξινη και παρατεταμένη κακοκαιρία και ενώ ο Πρωθυπουργός επρόκειτο να μεταβεί στο Κιέλερ και να εξαγγείλει μέτρα για την αποζημίωση των αγροτών, ο κ. Σημίτης, σε επερώτηση στη Βουλή (με τους αρχηγούς των κομμάτων), έστειλε έγγραφο, στο οποίο ανέφερε ότι οι καταστροφές είναι ήσσονος σημασίας και κανένα θόρυβο ή ανη-

4. Ο Προϋπολογισμός του 1987 διέθετε ένα αξιόλογο Αποθεματικό από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο — όπως όλα τα Αποθεματικά — προοριζόταν για έκτακτες ανάγκες ή για ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα. Ο κ. Σημίτης — σύμφωνα με συγκλίνουσες πληροφορίες τόσο από μέλη της Κυβέρνησης, όσο και από μέλη του Εκτελεστικού — προχώρησε, το Μάιο και τον Ιούνιο του 1987, στη διανομή του Αποθεματικού, χωρίς να λάβει υπόψη αποφάσεις του ΚΥΣΥΜ για κάλυψη των καταστροφών.

Και ενώ άρχισε να φουντώνει η δυσφορία μέσα στο ΠΑΣΟΚ για την απόφασή του εκείνη, λίγες μέρες αργότερα, με νέα απόφασή του, ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας περιέκοψε δραστηριότητες πιστώσεις που είχε διαθέσει από το Αποθεματικό — με αποτέλεσμα να οξύνεται στον αγροτικό κόσμο.

Μετά και απ' αυτό στο Εκτελεστικό άρχισαν άτυπες συσκέψεις με αντικείμενο το «πρόβλημα Σημίτη».

Διαφωνία

5. Στην τελευταία συνεδρίαση του ΑΣΟΠ, για την οριστικοποίηση της Εισοδηματικής Πολιτικής, διαφώνησαν όλοι — υπουργοί και τεχνοκράτες. Ακόμα και ο διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος κ. Χαλικιάς, ο οποίος κατά τεκμήριο, θα έπρεπε να είναι ο φειδωλότερος απ' όλους, τάχθηκε υπέρ μιας φιλολαϊκότερης εισοδηματικής πολιτικής.

Δύο υπήρξαν τα κυριότερα επιχειρήματα που ακούστηκαν στο ΑΣΟΠ υπέρ των συγκρατημένων παροχών:

Ο Ανδρέας

6. Μπροστά σ' αυτή την εμπλοκή, ο κ. Παπανδρέου έδωσε εντολή το πρόβλημα της ΑΤΑ να συζητηθεί και πάλι σ' ένα ολιγαριθμημένο όργανο, αποτελούμενο από τους υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών κ.κ. Σημίτη και Τσοβόλα και από το σύμβουλό του κ. Κατηφόρη. Η πρωθυπουργική εντολή όριζε και κάτι ακόμα: Οτι η τριμελής αυτή Ανωτάτη Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει νέα πρόταση. Σύσκεψη των «τριών» δεν έγινε ποτέ. Άρα, και ποτέ δεν υπήρξε νέα πρόταση.

7. Την επομένη της συνεδρίασης του ΑΣΟΠ, ο κ. Σημίτης βγήκε στην τηλεόραση για να εξαγγείλει την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης — χωρίς, στο μεταξύ να έχει οριστικοποιηθεί ο τρόπος καταβολής της ΑΤΑ.

Και τότε — σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες, που προέρχονται και από το πρωθυπουργικό περιβάλλον και από μέλη της Κυβέρνησης — έγιναν τα εξής:

8. Ο Πρωθυπουργός πληροφορήθηκε από σύμβουλό του ότι δεν έγινε η «σύσκεψη των τριών», την ώρα που ο κ. Σημίτης βρισκόταν στο τηλεοπτικό στούντιο.

9. Πήρε προσωπικά ο κ. Παπανδρέου τηλεφώνον τον υπουργό του στην τηλεόραση και του επισημάνει ότι πρέπει να εξαγγείλει την καταβολή ολόκληρης της ΑΤΑ μέσα στο 1988.

10. Ο κ. Σημίτης προχώρησε στην ανακοίνωση της ετεροχρονισμένης καταβολής της.

11. Η ηγεσία του Κινήματος αφενδιάστηκε και άρχισαν πυρετώδεις τηλεφωνικές επαφές, επικοινωνίες, συναντήσεις και πιέσεις προς το πρωθυπουργικό περιβάλλον.

12. Ακολούθησε η πρωθυπουργική δήλωση στη Βουλή, η παραίτηση (προφορική) του κ. Σημίτη και, εν συνεχεία, οι γνωστές επιστολές.

Με δεδομένα τα στοιχεία αυτά και με δεδομένο ότι τα γνώριζαν τόσο στο Εκτελεστικό όσο και στα περισσότερα κυβερνητικά κλίμακα — μόλις ήρθαν στη δημοσιότητα οι

ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ η αναπτυξη δεν είναι... ευχη είναι αγώνας

και συνεχής προσπάθεια

Αυτό απαιτεί η σημερινή πραγματικότητα, απ' αυτό εξαρτάται η αυριανή μας προοπτική.

Είναι αγώνας κοινός. Που χρειάζεται ξεκάθαρους στόχους. Χωρίς κομματικές εξαρτήσεις. Χωρίς συνεχνιακές αντιλήψεις.

Είναι προσπάθεια ομαδική. Που θέλει καθολική συμμετοχή. Σταθερή και αποφασιστική γραμμή. Δημιουργική διάθεση.

Αυτή είναι η θέση μας. Αυτή είναι η πρότασή μας. Αυτό είναι το κάλεσμα της "ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ" προς όλους τους Βιοτέχνες. Μπροστά μας υπάρχει η πρόκληση του 1992. Η πρόκληση του 21ου αιώνα. Πρέπει, όλοι μαζί, να δώσουμε τη μάχη. Βήμα βήμα. Με ρεαλισμό. Με νέες ιδέες. Με τόλμη και φαντασία.

Αυτή είναι η φιλοσοφία μας. Αυτή είναι η πολιτική μας. Αυτό είναι το μήνυμά της "ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ" προς τον Έλληνα Βιοτέχνη.

Αύριο και μεθαύριο δίνουμε μια ακόμη μάχη. Όλοι οι Βιοτέχνες μαζί. Καθοριστικής σημασίας για την πορεία του Κλάδου μας.

Ας ψηφίσουμε — **πρόπει** — με κριτήριο το συμφέρον της Βιοτεχνίας.

Ας διατρανώσουμε τη θέλησή μας για ανάπτυξη και πρόοδο. Για την προώθηση των κοινών μας στόχων. Για την επίλυση των κοινών μας προβλημάτων. Για να θεμελιώσουμε, μαζί, τη νέα μας προοπτική.

Μαζί με τους Νικητές
του 1992

**ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ**
ΠΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ • ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ • ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ • ΝΕΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

6 Το τηλεφώνημα Ανδρέα
που αγνόησε ο Σημίτης